

подѣ стѣны-ты на Гърцкѣ-тѣ столицѣ до толкова
 уплаши жители-ты ѿ, щото мнозина отъ тѣхъ зеха да
 отпращать домочядіѣ-та си въ Малѣ Азіѣ. Гърцкый
 царь, като незнаеше, що да прави за да си упаци
 столицѣ-тѣ, пусти выкаче да выкатъ : мало и голѣмо да
 става и да сявѣорѣжява. Крумъ, ако и да обиколи добрѣ
 града отъ камъ сушнѣ-тѣ, нѣ пакъ неможяше нищо да
 му направи, като нѣмаше нужднѣ-тѣ флотѣ за да прѣ-
 сѣче и отъ камъ море-то сношеніе-то на Цариградѣ
 съ отерѣщнѣ-тѣ Азіатскѣ странѣ, отдѣто граждане-
 ти пріемахъ голѣмѣ помощь. Заради това намысли за
 по-добрѣ да извѣсти на Императора, че иска да на-
 прави миръ, ако му пристане на тѣя условія : Гръци-
 ти да му плащатъ данъ и матеріѣ всякѣ годинѣ, а
 сега да го остави Императоръ-тѣ да влѣзе на конѣ
 въ Цариградѣ и да си забіе копіе-то прѣдъ Златны-ты
 врата. Левъ му отговори, какво трѣбва тѣи сами двама
 да ся видятъ, та да ся разговарятъ за това и опрѣ-
 дѣли му мѣсто за събиране край море-то, близу до
 Влахернѣ. Тукъ Гърцкый царь лукавнуваше съ това ;
 той бѣ намыслилъ въ тоя случай да измами Крума,
 та да го затріе : заради това бѣ заповѣдалъ на нѣкол-
 цина войскары да ся скрѣнѣтъ при назначено-то мѣсто
 и, щомъ имъ даде знакъ, тѣи да ся спуснѣтъ, та да
 убінѣтъ Българскыя Царь. Въ това врѣмя Крумъ, съ-
 друженъ отъ нѣколницѣ свои голѣмцы, дохожда и
 щомъ стѣпядолу отъ коня, веднага ненадѣйно нападатъ
 върху му скрѣти-ти войници ; нѣ той въ сѣщѣ-тѣ ми-
 нутѣ съ невидимѣ скоростъ ся мѣтва пакъ на коня и
 тѣй сполучва да ся избави отъ ненадѣйнѣ-тѣ за него